

Povest o prihodnosti

Teden varnosti v Laškem

Ne samo v šmarnski občini, ki velja še danes za močno zaostalo, povsod so v zadnjih desetih letih napravili krepak korak naprej. Zauzavajo pa se ne smejo nikjer. Oni dan so se zbrali v Šmarju pri Jelšah predstavniki ZK in SZDL ter se posvetovali o prihodnosti. To opravičeno rečemo, ker so ugotavljali, da morajo gospodarske organizacije pripraviti desetletne delovne programe, na osnovi katerih se bo načrtno utrjevalo gospodarstvo občine.

IZOBRAŽEVALNO SREDIŠČE ZA STEKLARJE

V steklarni so se odločili zgraditi četrto talilno peč, svojo eksperimentalno peč gradi tudi steklarska šola, ob kateri se pričena razvijati prvi jugoslovanski inštitut za steklo. Pravijo, da bo za utrđitev šole, opremo in novo peč v šoli potrebno kmalu investirati 35.000.000 dinarjev, ki jih ne bodo mogli črpati iz lokalnih virov. Za to pomembno delo bi bilo potrebno, da bi prispevale svojo pomoč tudi ostale steklarne, saj bodo imele vse steklarne korist od tega steklarskega izobraževalnega središča v Kog. Slatini.

Posebne pogoje za razvoj so si ostvarili tudi v oortnem podjetju »Ključavničarstvo«, ki postopoma prehaja že v industrijsko podjetje. Serijsko so že pričeli proizvajati polnilne stroje za steklenice, v načrtih pa imajo tudi proizvodnjo krogljnih ležajev. Desetletni delovni program, ki ga bodo nedvomno pripravili, bo vsekakor nakazoval korenito preobrazbo tega podjetja.

ZDRAVILIŠČE BO SPREMENILO SVOJ OBRAZ

Pomenili so se tudi o problemih v gostinstvu, ki so dostikrat zelo zamotani v Rogoški Slatini. Poleg Zdravilišča delujejo tam še tri gostinska podjetja, med katerimi so včasih kar čudne razlike. Nekateri menijo, da bi bilo primerno, če bi se združila pod enotno vodstvo, drugi pa so mnenja, da je konkurenca potrebna. O tem bodo morali temeljito premisliti in upoštevati tudi to, da je zdravilišče in letovišče namenjeno tudi našim delovnim ljudem. Veliko pričakujejo še od gradnje osrednje zdraviliške stavbe, za katero so elaborati že pripravljani in jo bodo predvidoma pričeli graditi spomladi 1963. Takrat, pravijo, bodo rešili precej ugodno tudi vprašanje prostorov. Vse investicije, ki so jih uporabljali doslej, so večinoma vložili v obnovo obstoječih objektov, vse premalo pa za modernizacijo teh, kar bi ob vedno večjem obisku bilo res potrebno. Da, obisk je v porastu: leta 1953 so zabeležili 151.000 nočnih, zdaj pa že 244.000 nočitev, kar je občutno več. Vsekakor bo Rogoška Slatina v prihodnjih letih spremenila svoj obraz, kakor to terja novi čas.

IMENSKO POLJE — SREDIŠČE ZIVINOREJE

Kmetijstvo na Šmarnskem tudi dozivlja odločne spremembe. Se ni doigo, ko so iz manjših kmetijskih zadrug nastale štiri obsežne zadruge in se je okrepilo tudi Kmetijsko gospodarstvo Šmarje. Pravkar pa se posvetujejo, da bi bolj smotno in enotno gospodarili na področju celjske občine. Morda bi bilo resnično primerno, če bi velik agrokombinat usmerjal celotno kmetijsko proizvodnjo? Kdo ve, kaj bo se v prihodnjih desetih letih? Pripravi pa smo lahko, da bo tudi kmetijstvo, ki je na Šmarnskem najboljše gospodarstvo zvrst, doživelo odločno preobrazbo. Imensko polje, doline ob Mestiniščici in Bistrici, te bodo prav gotovo središče šmarnske zivinoreje, saj bodo po ureditvi posotelskega vodovja izredni pogoji.

ZELJE PO PREDELOVALNEM OBRATU

Danes je v šmarnski občini 36 gospodarskih podjetij, ki pa niso povsod najboljše razvita. Očitno so najboljše utrjena steklarna »Boris Kidričič«, Ključavničarstvo, Oblačila, Zdravilišče. Ljudje bi želeli, da bi kakšno podjetje osnovali še nekeje v Obsotlju, kjer trenutno ni ničesar podobnega. Morda bi uspeval kakšen predevalni obrat kmetijskih pridelkov, ki si ga prav kmetje želijo najbolj. O prihodnosti so se posvetovali v Šmarju pri Jelšah, toda dobro se morajo zavedati, da je prihodnost odvisna od prizadevanja vseh občanov in utemeljenega načrtovanja, ki mora imeti kritje v delu in proizvodnji občine.

O delu podkomisij . . .

Podkomisije pri komisiji za družbeno upravljanje pri občinskem odboru SZDL so deloma že pričele s svojim delom. Na prvem skupnem sestanku so se njihovi člani seznanili z nalogami, katere bodo morali opravljati kot pomožni organi občinskega odbora SZDL. Pri svojem delu bodo vsekakor morali sodelovati s krajevnimi odbori SZDL in njihovimi sekcijami. Svoja poročila o delu

bodo podkomisije podajale na sejah odbora SZDL. Med prvimi, ki bo poročila podala bo podkomisija za kmetijstvo, ki bo obravnavala nadaljnji razvoj te panoge v občini in sicer proti koncu tega meseca.

L. V.

Krvodajalska akcija

V občini Mozirje je bila pred dnevi končana krvodajalska akcija. Odvzem krvi je bil v Ljubnem ob Savinji in Nazarju. Akcija je dobro uspela. Računajo, da bo z naknadnim odvzgom krvi v kraju LUCE, ki je zaradi poplave tokrat odpadel, letošnja akcija presegla vse dosedanje, saj računajo na 150 odvzemov krvi več kot prejšnja leta. Akcija je vodila organizacija Rdečega križa ob pomoči drugih političnih organizacij zlasti še sindikalnih podružnic.

—er

O šolskih problemih

Občinski sindikalni svet v Slovenskih Konjicah je pred kratkim obravnaval financiranje šolstva na področju občine. Iz splošnih podatkov je bilo razvidno, da so pri tem še nekatere težave, ki jih bo potrebno urediti do konca tega leta. Zato so odborniki pripravili posebni komisiji, da pripravijo potrebno gradivo in predloge, ki bodo kasneje podani političnim organizacijam v občini za obravnavo.

Prvič bodo praznovali

V Bistrici ob Sotli bodo 22. novembra prvič praznovali svoj krajevni praznik. Minilo je dvajset let, odkar so prebivalce ob Sotli prav v novembrskih dneh izganjali iz domov, kjer so v miru živeli že stoletja, in jih odpeljali v tujino. V spomin na težke du-

godke so Bistričani proglasili svoj krajevni praznik, ki ga nameravajo prav slovesno praznovati. V jutranjih urah bodo uprizarili napad na Bistrico, nakar bo akademija in pogovor s prvoborci Kozjanskega odreda. Odslej bodo vsako leto na isti dan praznovali.

Mlad kolektiv VELIKI USPEHI

Po vsem tem so upravni organi sklenili razširiti delavnico in povečati proizvodnjo. S kreditom so si omislili opremo, uredili delavnico na dva oddelka: na oddelku po meri in oddelku serijskih naročil ter so kot edini v Savinjski dolini razprostrli mrežo odjemalcev daleč po Sloveniji. Naročila prihajajo od vsepovsod: iz Maribora, Celja, Slovenskih Konjic, da o bližnjih in daljših krajih Savinjske doline sploh ne govorim. — In če povemo, da je delavnica pričela z delom leta 1947 in da se je takratni letni promet sukal okoli milijona, lahko danes zapišemo, da planiramo letos 20 milijonov. Stevilke so vsekakor dovolj zgovorne. Če povemo, da je ko-

lektiv pričel z enim šivalnim strojem, da pa jih zdaj v delavnici kar mrgoli — je razvoj več kot viden. Prav s temi specialnimi stroji so lahko dosegli pri serijski proizvodnji zvišano storilnost in s tem kajpak nižjo ceno uslug. Zato se ves kolektiv z vso vnamo pripravlja na sestavo pravilnika o delitvi čistega in osebnega dohodka. — In končno: velike zasluge za naš razvoj moramo pripisati tudi podjetjem, ki so nas v težavnih dneh podprla z naročili. To so LIN-Nazarje, GG-Nazarje, Zg. Savinjska KZ Mozirje, »Gorenje« iz Velenja, Rudnik lignita iz Velenja ter Pivovarna Laško. Brez teh podjetij bi tudi naša dobra volja ne zalegla in ELKROJ bi shiral ali omagal.

V Laškem so v tednu varnosti organizirali v prostorih za družbene organizacije razstavo, ki prikazuje sredstva za higiensko tehnično zaščito, podatke o številu nesreč, vzroke nesreč itd. Lani so to razstavo v Laškem ocenili kot najboljšo v okraju.

Razen tega so v tem tednu imeli predavanja in razgovore o nesrečah in vzrokih nesreč pri delu in izven dela v vseh laških podjetjih. Da bi tudi svojci delavcev spoznali nevarnosti pri delu in delavce nanje tudi doma opozar-

jali, so pivovarno v tednu varnosti obiskali svojci tamkaj zaposlenih delavcev.

Pohiteti je treba

V laški občini so doslej sprejeli pravilnik o delitvi dohodka in čistega dohodka le v trgovskem podjetju Izbira, v kmetijskih zadruzi in še v dveh manjših podjetjih, v laškem rudniku pa so dali te dni pravilnik v razpravo. V drugih podjetjih pa šele pravilnike pripravljajo, kar kaže, da bo potrebno izdelavo pravilnikov o delitvi dohodka pospešiti.

—ma

Vaše vrstice

KDO JE KRIV

Tovariš urednik! »Kdo je kriv?« se sprašujejo Laščani in okoliški prebivalci že tri mesece, da so nam vzeli edino knjižnico, kamor smo hodili ob prostem času nabirati kulturno znanje.

Občinski ljudski odbor v Laškem je namreč pred tremi meseci izdal odlok o izselitvi knjižnice iz dosedanjih prostorov, ker so se v ta prostor vselili gradbeni delavci, ki v bližini gradijo zgradbo, namenjeno za sestanke družbenih organizacij in seje občine. Delavci bodo ostali v teh prostorih najmanj eno leto.

Knjižnica pa se je »preselila« v zaboje, ki počivajo v premajhnih prostorih TVD Partizan. Društvo Partizan se je usmiliło knjig, ki sedaj tu spijo spanje pravičnega.

Predsednik odseka za knjižnico pri društvu Svoboda je sicer dejal, da bi radi odprli knjižnico, vendar je prostor, kamor so knjige prenesli, dosti premajhen za normalno poslovanje. Čez leto dni šele, ko bodo zgradili poslopje za družbene organizacije, kjer bo dobila svoje prostore tudi knjižnica, bo knjižnica začela redno poslovati. Ker pa je leto dni le preveč dolga doba, da bi knjige ležale kot mrtvi kapital, zlasti še, ko se bliža zimski čas, v katerem po knjigah najbolj posegajo, menijo pri občinskem svetu Svoboda, da bo potrebno vendarle ta problem na en način rešiti.

Tovariš urednik!

Kje naj se zaposlim?

Pred enim letom sem se izučila damsko frizerske obrti v zasebnem podjetju. To je vsekakor lep dogodek za mladega človeka, ko se zave, da se prične odslej njegova samostojna pot v življenje. Meni je ta dogodek zagrenila misel, da sem se v tem podjetju imela možnost le izučiti, kot pomočnica naj si v enem letu najdem nadaljnjo zaposlitev sama. Tako so mi poleg mojega delodajalca povedale tovarišice, ki jih je ta usoda že zadelala.

Kam sedaj? Poskusila sem najti zaposlitev kjerkoli, pa je zaenkrat še vse prizadevanje zastoj. Ker mi tečejo zadnji meseci napovedanega termina, me resno skrbi, če ne bom tudi jaz primorana iskati pomoči kot »nezaposlena«, čeprav čutim, da mi

Prepričan sem, da je knjižnica v takem mestu kot je Laško izrednega pomena in bo potrebno ta problem čim prej rešiti, četudi bo treba poslovati v premajhnih prostorih doma Partizan. Bolje nekaj kot nič!

Leš

Ker je preselitev knjižnice Svobode v Laškem v neprimerne prostore, kjer ne more poslovati, dvignila precej prahu med Laščani, o čemer so se razpisali tudi nekateri časopisi, smo se zanimali kaj je na stvari.

Politični in oblastni predstavniki v laški občini so nam glede tega pojasnili, da se je knjižnica zares morala začasno preseliti zaradi gradbenih del v bližini stavbe, kjer je do sedaj bila, ker so se v prostore knjižnice vselili gradbeni delavci.

Menijo pa, da ne bi bilo potrebno, da knjige ležijo v zabojih, saj so predlagali odgovornim pri društvu Svoboda, da bi naj knjižnico preko zime razdelili po okoliških vaseh. To ne bi bilo tako težko organizirati. Kmetijski ljudje pa bi bili zadovoljni, da bi prišli na ta način do dobrih knjig v času, ko imajo največ priložnosti za branje. Tega pa knjižni odbor pri Svobodi ni doslej storil, pač pa so nekateri raje dvignili hrup.

Ta predlog je umesten in še je čas, da ga merodajni uresničijo. Uredništvo

Vse naše delo, prav od prvih začetkov pa do danes, je nenehno spremljala občina. Da je ELKROJ postal to, kar je, namreč središče modne konfekcije v Sa-

vinjski dolini je nedvomno zasluga moziške občine, podjetij in postrtovalnega kolektiva.

Mi M.

Dr. Viktor Lorger sedemdesetletnik

V prijetnem razpoloženju je pred dnevi praznoval šmarnski rojak in zdravnik dr. Viktor Lorger svojo sedemdesetletnico. Zakoreninjen v svojem ljudstvu okrog Šmarja pri Jelšah je 36 let opravljal humano dolžnost zdravnika, ki v najtežjih trenutkih pomaga tistim, ki iščejo njegovo pomoč.

Se ni tako dolgo, ko smo pisali, kako se je razvijala zdravstvena prosveta na Šmarnskem, pri čemer je jubilatni opravil pionirsko delo. Se danes je klen in

vedno razpoložen ter z zadoščanjem gleda, kako se razvija kraj in celotna občina. Sodoben zdravstveni dom, ki so ga pred nedavnim spravili pod streho v Šmarju pri Jelšah, je nekaj, o čemer je jubilat nekoč samo sanjal lahko. Napredek je lep in pogled na to izjavlja jubilatno srečen nasmeh na obraz.

Vsi na Šmarnskem mu želimo, da bi še dolgo vrsto let uspešno deloval med nami in zdrav užival plodove svojega vztrajnega dela.

Ljudje med seboj

Poznam ga že vrsto let. Profesor je. Kdo ve koliko mladih ljudi je naučil spoštovati in spoznavati svojo domovino, kdo ve koliko rodov je naučil našega pravičnega jezika. Če k temu prištejemo še njegovo zavestno delo v boju proti fašističnim osvajačem naše zemlje, po zadnji vojni pa še vsestransko pomoč, ki jo je nudil ne le kot odlični pedagog, temveč tudi kot delaven človek pri izgradnji naše upoštovane domovine, lahko njegovo življenje ocenimo kot zelo plodno in uspešno.

Ko se v svoje domače mesto vračajo njegovi bivši učenci, zdaj že odrasli ljudje, ga spoštljivo pozdravljajo. Ne le zato, ker imajo pred sabo osivelega moža, temveč tudi zato, ker jim je njegov nauk pri vsakodnevnem delu koristen.

Pred nekaj dnevi sem stopala za njim po ulici. Iz premišljevanja me je zbudil glasen pozdrav treh deklet. Pozdrav je veljal njemu. Kot on, tako sem bila tudi jaz pozdrava vesela. Toda, kako sem bila osupla, ko so dekleta za hrbtom svojega profesorja planila v pritajen »hi, hi, hi!« Kakor

da so doživele ne vem kakšne burke.

Dopovedovala sem si, da gledam preostro, da mladi ljudje pač ne morejo biti tako resni kot smo odrasli, da je to mladostna neugnanost in razigranost. Vendar me je ob vseh teh opravičilih nekaj le motilo; dekleta namreč niso bile one male deklice s prvih šolskih klopi. Med njimi je bilo celo tisto deklet, ki mi je pred dnevi govorilo, da ima namen postati učiteljica . . .

Žal mi je dekleta, žal mi je za vse, ker ne znate spoštovati in žal mi bo za vas, če boste tudi ve morale kdaj zaradi mladostne neugnanosti zatisniti oči pred svojimi dijaki in šteti kot »iskren« tudi tisti pozdrav, ki ga bo spremljal pritajen »hi, hi, hi«.

D-ca

Čitajte

Celjski tednik

Današnji Elkroj v Mozirju je nastal iz nekdanje preproste delavnice, ki je premogla le en sam šivalni stroj, eno mizo in nekaj polic; vse ostalo je bila privatna last. Mojster Lado Matko in štirje pomočniki so se z izredno voljo vrgli na delo. V dobrih desetih letih je Elkroj zmagal. Uvrstil se je med največje delavnice te vrste.

Človek težko razume, kako se je mogel mlad kolektiv brez bogatih izkušenj tako hitro prebiti v ospredje in resno ogroziti druge obrate, ki imajo tradicijo v tej proizvodnji veliko let več kot ELKROJ.

Zato sem v pogovoru s tovarišem Matkom in nekaj člani upravnega odbora — bilo je po seji upravnega odbora — najprej vprašala: »Kako vam je vse to uspelo?«

Trije činitelji so omogočili ELKROJU, da se je prebil na začetek seznama modne konfekcije. Glavno zaslugo za vse lahko pri-

pišemo predvsem samemu kolektivu. Brez izredne prizadevnosti vsakega člana kolektiva, ki je takrat štel le šest ljudi, bi ne šlo. Prostovoljno delo ob večerih in tja v noč, zlasti pa prvi uspeh poskus serijskega dela za mariborsko podjetje je pomenil velik napredek. Prihajala so vedno nova naročila in vsaki, tudi najmanjši uspeh je bil nov spodbudnik za delo.

Drugi činitelj uspeha je kakovost. Glede tega so pri ELKROJU zelo strogi.

— Izdelek se mora zares »zriniti skozi šivankino uho«, preden ga damo iz rok — je dejal tovariš Matko. Tako smo prepričani, da ne bo reklamacij in da ne bomo izgubili hitro pridobljenega slovesa.

Tretje »bojno orožje« ELKROJA so cene. Kolektiv je hitro doumel, da bo mogel osvojiti širši okoliš in premagati privatno konkurenco le s cenami. Le-te so mu omogočile hitri prodor.

